

Голямата манипулация е да бъде забравено и фалшифицирано миналото, свързано с тоталитарния комунистически период. Хората в България, които желаем да има подредена и демократична държава никога не сме имали политическо представителство, което не само да обещае да извърши декомунизация, а и да го направи, казва разследващият журналист [Христо Христов](#) в интервю пред главния редактор на сайта [Faktor.bg](#)

Стойко Стойков, което **desebg.com**

препечатва. По думите на изследователят на архивите от периода на комунистическия режим лицемерите от БСП използват всички екстри на западните технологии и лукс, но сърцата им „бият” идеологически в Москва. Пъпната им връв е свързана с Кремъл, а не с Родината. Той е убеден, че онзи, който извърши декомунизация в България може да претендира да се нарече десен. Заглавието на Faktor.bg е „Тома Томов е гледал в Белене как с кръв

”
се калява стоманата”.

Г-н Христов, журналистът и кандидат депутатът от БСП Тома Томов се оправдава по една от националните телевизии, че баща му не е оцапан с кръв от годините на комунизма. Вие изследвате архивите на ДС, каква е връзката на това лице с репресивния апарат на БКП?

– Според мен основният проблем за това да търсите коментар по подобни проблеми, свързани с близкото минало, произтича от факта, че в част от българското общество се е наслоило усещането, че в началото на прехода от тоталитарна комунистическа държава към демокрация то е управлявано от бившата комунистическа партия и

Написано от Стойко Стойков, Faktor.bg
Понеделник, 20 Февруари 2017 13:55

нейните производни. А през последните години усещането е, че обществото е управлявано вече от наследниците на бившите комунисти.

Случаят с Тома Томов е типичен за този модел на „прехода” и поради това онази част от обществото, което е особено чувствително по темата, реагира отрицателно. Още повече действието се развива на фона на заявления от БСП апетит отново да управлява и неспирното тръбене на новия ѝ лидер Корнелия Нинова, че партията столетница е обновена с нови лица.

Питате ме какво говорят архивите за бащата на Тома Томов? Публично известно и то от години е, че баща му е бил началник на затвора в Белене. Той заема този пост непосредствено, след като през 1959 г. Политбюро на ЦК на БКП е принудено от натиск на Запада да закрие най-големия концлагер за политически противници на тоталитарното си управление „Белене”, създаден с поверително решение на комунистическото правителство през 1949 г. на остров Персин край тогавашното село Белене.

В мемоарите си „Адски калейдоскоп” бившият анархист, лагерист от „Белене” и политически затворник, лежал в затвора Белене, Георги Константинов съобщава няколко факта за бащата на Тома Томов, чието име е Никола Томов Николов. Когато е вкаран в затвора в Белене като новопристигнали им е съобщено, че началник на затвора е полк. Томов, чието назначение на този пост е един вид наказание. Защото същия този човек е работил под дипломатическо прикритие в Англия като служител на Първо управление на ДС (разузнаването), но заради провал е обявен за персона нон грата и изгонен от Лондон. Поради тази причина в затвора той е бил особено старателен, за да може по-бързо да се върне на предишната си служба. Това го пише Георги Константинов в мемоарите си, които са издадени през 2006 г. и написаното не е опровергано от Тома Томов.

Друг малко известен факт за бащата на Тома Томов – Никола Томов Николов е, че именно в качеството му на началник на затвора в Белене той е част от веригата, която участва в прикриването на убийствата в лагера „Слънчев бряг” край Ловеч, създаден от комунистическата върхушка през 1959 г. непосредствено след закриването на концлагера „Белене”.

Никола Томов е автор на една строго секретна докладна до ръководството на МВР-ДС

Написано от Стойко Стойков, Faktor.bg
Понеделник, 20 Февруари 2017 13:55

през 1961 г., с която алармира, че трупите на лагеристите от Ловеч прекалено явно се погребват на един от островите край Белене и всички затворници и охранители в затвора, повечето от които са от местното католическо селище, знаят за какво става въпрос. А това, според началника на затвора, може да доведе до уронване на престижа на „народната власт”. Забележете, той не информира МВР за явните нередности, убийствата на лагеристи в лагера край Ловеч, а болката му е за престижа на тоталитарния комунистически режим.

Действително, за да прикрие убийствата в лагера край Ловеч режимът не е връщал тленните останки на близките, а са решили да заличат следите, когато ги заравят на остров Предела край Белене – друга отвратителна подробност от тези престъпления на бившето ръководство на БКП начело с Тодор Живков.

Кога попаднахте на тази важна докладна записка?

– На тази строго секретна докладна на началника на затвора в Белене полк. Никола Томов Николов попаднах през 1998 г., когато получих достъп от съда до 48-те тома от съдебното дело за убийствата в лагера край Ловеч и съм я публикувал в документалната ми книга [„Секретното дело за лагерите”](#), издадена през 1999 г. За да вникнат читателите за характера на прикриваните престъпления, ми позволете да цитирам този документ, изготвен и подписан от бащата на Тома Томов:

„Това [докарването на трупите на лагеристите от лагера край Ловеч] става твърде явно и открито. С камиона, който е известен на цялото с. Белене и на всички служители и затворници, се докарва трупа в един чувал – сламеник. Камионът спира до моста пред щаба на затвора, стоваря се трупа в една лодка, която се прикачва за моторница "Чавдар" и заминава за острова. При пристигането на камиона затворниците казват "пристигна колетна пратка от Ловеч".

Затворникът, който ги заравя се нарича Канто и му казват "погребална агенция Канто". Това почти явно заравяне на трупите на въдворените, изхождайки от това, че селото е католическо, че много от служителите в затвора са от същото и не пазят тайна, може да се ползва от врагове, за да се навреди на престижа на нашата Народна власт. От шофьора на колата или от пътуващи с него служители се научават даже имената на починалите и "данни" кой друг е втасал и ще бъде докаран със следващата пратка..."

Реакцията след докладната е незабавна – зам.-министърът на вътрешните работи ген. Мирчо Спасов се разпорежда да бъде изготвен специален план, по който да бъде прикрито заравянето на труповете на жертвите от лагера край Ловеч и това е направено.

Тома Томов обяснява, че баща му е бил просто шеф на криминален затвор, а не на лагер, какво е всъщност „Белене“, ако това е въпросният затвор, тъй като журналистът не го назова?

– И на мен ми направи впечатление, че в последното си участие в неделя по Би Ти Ви Томов не спомена, че става въпрос именно за затвора в Белене. Това не е случайно. „Белене” като лагер и затвор продължава да събужда асоциации в част от обществото на престъпленията на БКП. Мисля, че Томов можеше да каже, че по принцип никой не може да си избира родителите или да отговаря за делата и миналото им. Това е напълно разбираемо. Само че той не каза това, а че се гордее с баща си.

И тук, за да оправдае баща си, Томов си позволи да извърши голяма манипулация, твърдейки, че баща му е бил началник на криминален затвор, тоест на затвор, в който е имало само и единствено лица, осъдени за криминални деяния. Това е дълбоко невярно и манипулативно, категорично разминаващо се с истината и документалните факти и свидетелства. Архивите на Държавна сигурност, които са публични и ни разкриват действителната картина на репресиите по време на управлението на БКП в периода 1944-1990 г., ясно показват, че в затвора в Белене през 1960, когато началник там е бащата на Томов, има малко над 1300 затворници, 302 от които са водени като „контрареволуционери”. Под този термин тоталитарната власт е обобщила противниците на режима си – опозиционни земеделци, офицери от българската армия, наричани от диктатурата „царски” офицери, а те са български такива, младежи, направили опит за бягство от „хубавия” социализъм, но заловени и т.н.

През 1961 г. в затворите в България, включително и в Белене, за „контрареволуционна дейност” се намират 1277 души, от които 250 са бивши опозиционери, т.е. изявени противници на тоталитарния режим на БКП и около 400 младежи, осъдени за бягство.

Написано от Стойко Стойков, Faktor.bg
Понеделник, 20 Февруари 2017 13:55

Това са фактите от архивите на репресивния апарат на компартията и тях никой не може да опровергае.

Но за да оправдае баща си Тома Томов с лека ръка сложи под един знаменател лицата, съдени за криминални деяния и оцелелите след лагерите противници на тоталитарния режим на БКП, срещу които репресията е продължила в комунистическите затвори. Това е неприемливо и възмутително за немалка част от обществото, която ясно вижда, че в БСП и „новите ѝ лица” нищо не се е променило. Нещо повече, станали са по-нагли.

Какво друго впечатляващо е описал Георги Константинов от зловещия живот в лагера?

– В мемоарите на Георги Константинов, които цитирах, политическият затворник описва един изключително интересен момент, в който разказва как е станал свидетел на ненормална сцена: в затвора в Белене се е появило едно момче по къси панталонки, което е развеждано от надзирател да види „как се калява стоманата” върху наказан с побой един политически затворник. Константинов пише, че това момче е било синът на началника на затвора и ще се превърне, цитирам, в „най-добрият копей сред българските журналисти и кореспондент сред шпионите – Тома Томов”.

Това не е ли една от големите манипулации на свързаните с комунистическия режим и наследниците им – да представят много от жертвите на червения терор като криминални типове, а не като политически, а нацията да остане безпаметна?

– Това не е една, а е голямата манипулация, на която сме свидетели – да бъде забравено миналото, свързано с тоталитарния комунистически период, а доколкото това не може напълно да се случи, да бъде фалшифицирано. В опита си да заблуди обществото лидерът на БСП тръби, че БСП е обновена с нови лица, но в същото време едно от първите неща, които след като Корнелия Нинова беше избрана на този пост, беше да се поклони с антуража си пред паметника на Тодор Живков в Правец. Ясен знак, че „ние пак сме тук и не сме се променили” към поразклатената през последните години вяра в свързаните по родово-идеологическа линия с БКП лица в България. Като добавим и проруската позиция и реторика на „новите лица” в БСП, изтикани от Нинова на преден план преди изборите, цялата същност на тази най-ретроградна партия у нас

става ясна. Лицемерието и наглостта на бившите комунисти са безгранични и те много ясно го демонстрират от 3 години насам, откакто Путин дрънка с оръжие. Всички тези милионери в ръководството на БСП, както и „новите лица” на социалистите се возят на западни коли, децата им учат на Запад, използват в личен и битов план всички екстри на западните технологии и лукс, но сърцата им „бият” идеологически в Москва. Кремъл, а не България им е пъпната връв. Отвратително лицемерие!

Томов твърди още, че не бил доносник на ДС, каква е истината, това оневинява ли го?

– Не съм стигнал още до неговото досие, но заявих достъп до него в Комисията по досиетата и се надявам да го публикувам. Преди да се запозная с документите не е коректно да коментирам. Само ще добавя, че аз не използвам терминология, каквато той си позволява като „доносник” и т.н. Има щатни и нещатни сътрудници на Държавна сигурност. Няма добри или лоши агенти, аз не правя такова разделение, защото то е неточно и размиващо основното, а именно, че тези сътрудници малко или много са обслужвали репресивни органи, обслужващи интереса и само интереса на една тоталитарна партия, подчинена сляпо на Кремъл. Когато това се знае няма как да кажеш аз работих за Родината, както някои се опитват да обясняват, освен ако за теб Родината не е партията. Прави впечатление, че в биографията на нито един сътрудник на Държавна сигурност, включително и на щатните, т.е. на офицерите, заемали публични постове след промените липса информацията, че те са работили в ДС. Защо ако действително се гордея с това или не се притесняват от този факт той не присъства в публичната им биография? Тома Томов не прави изключение от това.

Какъв знак дават новият президент и служебният премиер отваряйки широко вратите на властта за хора на комунистическите тайни служби и техните наследници, предупреждавайки, че в миналото не трябва да се ровим?

– С дена дума – реставрация. Очевидно няма измъкване от това на властови позиции да се назначават всеки хора, свързани с тоталитарната БКП или нейния репресивен апарат. И това е така, защото хората в България, които желаем да има една подредена и демократична държава всъщност никога не сме имали политическо представителство, което не само да обещае да извърши декомунизация, а и да го направи.

В годините на прехода БСП мимикрираше и спазваше някаква условна дистанция от свързаните с ДС, но след Нинова тази тема сякаш вече не е проблем за социалистите, открито афишират близостта си с такива лица, вкарват ги в листите си за депутати?

– Мисля, че не само БСП, но и другите партии, включително и тези, които се самоопределят като десни или дясноцентристки, в много периоди от прехода изобщо не са спазвали такава условна дистанция, за каквато говорите. Осветяването на мрежата на ДС, която Комисията по досиетата, прави през последните 10 години, ясно показва, че и СДС по време на управлението си през 1992 г. и в периода 1997-2001 г., и ГЕРБ са допускали като министри, депутати, общински съветници, лица на ръководни постове в министерства, държавни агенции, банки и т.н. да бъдат назначавани сътрудници на Държавна сигурност или на разузнавателните служби на БНА. Сигурен съм, че и в новото 44-то Народно събрание ДС ще има своя „парламентарна група”. Специално за БСП от обявените водачи на листи най-малко 4-ма са свързани с тоталитарните комунистически служби. А под водачите има на избираеми места още сътрудници. При ДПС 2 или 3 от хората, чиито имена се спрягат за водачи на листи, също са сътрудници. То там целия парад се командва от човек, който е отгледан от ДС – Ахмед Докан, но това е друга тема. Положението при така наречените патриоти няма да е по-различно. Един от лидерите им е агент на Шесто управление на ДС за борба с идеологическата диверсия – Красимир Каракачанов. ГЕРБ в предишния парламент също вкара сътрудници. Вероятно сега няма да направи изключение. Не съм чул някоя партия да е обявила в публичното пространство, че в момента се възползва от възможността за извършване на предварителна проверка за принадлежност към ДС по закона за досиетата на своите кандидати за народни представители.

Проблемът е липсата на политическа лустрация, тоест на политическа воля на съответните партии да не се допускат такива лица в листите, тъй като това е неприемливо за една част от обществото. Политическите субекти просто не се съобразяват с това, напротив за тях е „нормално” да има такива лица и това е една характеристика, която обединява повечето партии.

Политическото кръвосмешение не подмина и десните – РБ прие в коалицията партия, която беше партньор на БСП и Станишев, говоря за земеделците на Румен Йончев?

– Пропуснах да отбележа, че на местните избори Реформаторският блок също допусна

Написано от Стойко Стойков, Faktor.bg
Понеделник, 20 Февруари 2017 13:55

в листите си лица с принадлежност към тоталитарните служби. Даже на места има избрани такива общински съветници. Уж „реформатори”, уж „десни”, а с агенти на ДС в листите! За мен лично, това е безумие, гавра с демократичните ценности. Да твърдиш, че си десен и да допуснеш по какъвто и начин съмнението, че издигаш доверие на лица, свързани с тоталитарните комунистически служби. Колкото до новия партньор на Реформаторския блок, за който питате, той не се нуждае от коментар. Падението е тотално. Станахме свидетели как за някои хора политиката стана добър бизнес и „бизнесмените” в политиката, които са се докоснали до облагите от властта, било в парламента или в изпълнителната власт, сега си търсят нов трамплин за облагите.

Какъв е шансът на старата десница, разцепена на няколко парчета?

– Задавате въпроси, които са предназначени за политолози или политически коментатори, а аз не съм такъв. Не знам и какво трябва да се разбира под „стара десница”. Мога да изразя само моето лично мнение като гражданин и гласоподавател. Ще се опитам да бъда пределно ясен. За какви десни говорим, като нито една партия или коалиция, която се е самообявила за дясна или дясноцентристка и дума не обелва за довършване на декомунизационните процеси? А те включват справедливост за жертвите на комунистическите престъпления, лустрация – по законов път или с прилагане на политическа воля, подкрепа на политиката за отварянето на досиетата и разкриването на сътрудниците на тоталитарните служби на ръководни постове в държавата и обществото, премахването и забраната на комунистическите символи като част от една тоталитарна и античовешка идеология, вкарване на комунистическия режим за обективното и адекватното му изучаване в училищата и университет. Когато някоя политическа формация заложи това в програмата си и започне да го прилага, ако получи парламентарно представителство, да дойде и да каже: ние сме десни. Всичко останало е малко или много заблуда и подмяна на ценности.

За съжаление политиците, които претендират за дясното в момента, повечето от които имат политическа биография от 2005 г. насетне, не само не са запознати с процесите и грешките през първите 16 години от прехода, но и не се интересуват от тях. Не им пука, въпреки че някои от тях обичат в определени моменти, обикновено предизборни, да пускат в обръщение една антикомунистическа реторика и толкова. Тези лидери в повечето случаи се интересуват от властта като начин на употреба и лично забогатяване и изобщо не желаят да разберат, че докато не се реши проблемът с тоталитарното комунистическо минало и неговото влияние през годините на прехода, включително и днес, сме обречени да се въртим в кръг. Да се възпроизвеждат нови и нови метастази от това минало и произтичащите от тях едни и същи проблеми, но свързани с по-тънка или по-дебела червена нишка. Имам предвид и корупцията в

Написано от Стойко Стойков, Faktor.bg
Понеделник, 20 Февруари 2017 13:55

държавата, и неефективната и зависима от различни кръгове съдебна система, и картелите и нереформирания сектор за сигурност, закостенялата образователна система и не на последно място по значение да се формира едно устойчиво общество, споделящо и следващо европейския модел на развитие и ценностите на демокрацията, а не податливо и под влиянието на имперските интереси на Кремъл и неговите евразийски план и стратегия.